

[Bækgaard.]

altsaa ikke komme paa den Konto. Det var kun det, jeg ønskede at gøre opmærksom paa.

Tvede: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) kom bl. a. ind paa Spørgsmaalene om Arbejdsforholdene, Arbejdsløsheden og Krisekasserne. I mine Udtalelser holdt jeg mig helt borte fra disse Forhold, idet Socialministerens store Kompleks af sociale Lovforslag jo er fremsat i det andet høje Ting og behandles der, hvorfor jeg syntes, det var ubetimeligt under denne Forhandling at komme ind paa disse Spørgsmaal. Men ønskes det, er jeg meget villig til at gaa ind i en Forhandling derom; jeg tror blot ikke, at det vil virke fremmede i nogen Retning for dette Lovforslags Behandling.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne sige, at jeg synes, der er meget god Konsekvens i vort Standpunkt: at vi er villige til, hvis det anses for ønskeligt og fornødent, at samtykke i, at der finder en anden Fordeling Sted mellem Statens og Kommunernes Udgifter, og at vi vil gaa ind i en Forhandling derom; men vi holder paa, at de Love, der da bør ændres, maa være de Love, der ganske binder Kommunerne, t. Eks. Aldersrenteloven, i hvilken Sætserne jo er fastsat ved Loven, saa at Kommunerne ikke kan ændre deri. Hvad Hjelpekasseloven angaar, er Kommunerne frit stillet, og Kommunerne kan efter de Borgeres Bestemmelse, der sidder i Hjelpekassebestyrelsen, med Tilslutning af Kommunalbestyrelsen yde, hvilken Hjælp de vil. Derfor mener jeg, der er mere Grund for Staten til at træde ind, hvad de faste, lovbundne Foranstaltninger angaar, end med Hensyn til de heromhandlede Foranstaltninger.

Formanden: Jeg advarer imod, at man under denne Forhandling kommer dybere ind paa Omtale af Lovforslag, der er til Behandling i Folketinget.

Veistrup: Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) syntes at bebrejde mig, at jeg anser den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald i 1927 for Aarsagen til, at vi i Øjeblikket har saa overordentlig store Hjelpekasseudgifter. Men det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at yde større Statsrefu-

sion for Hjelpekasseudgifterne, er jo netop foranlediget af de Forhold, jeg nævnte.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der var et langt Tidsrum efter Hjelpekasselovens Vedtagelse, i hvilket man ikke havde ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Deroverfor vil jeg sige, at man kan ikke være blind for, at det netop er i de allerseneeste Aar, nemlig i Aarene 1927, 1928 og 1929, at den voldsomme Forhøjelse af Hjelpekasseudgifterne er foregaaet, altsaa netop efter den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at de 250 000 Kr. var det i Hjelpekasseloven af 1907 fastsatte Maksimum for Statstilskuddet til Kommunernes Hjelpekasseudgifter. Man anslog Statstilskuddet til 33 pCt. af Udgifterne, det vil sige, man regnede den Gang med, at der i alt vilde blive ydet Hjælp af Hjelpekasserne til et Beløb af omkring 750 000 Kr. Nu er disse Udgifter, som sagt, oppe paa 16—17 Mill. Kr. Det er ikke unaturligt, at man, naar man ser et saadant Beløb, spørger sig selv: Hvad er Aarsagen til denne mægtige Forøgelse af Udgiften, og her kan jeg ikke se rettere end, at Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er den virkelige Aarsag.

Indenrigsministeren (Dahlgard):

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) siger, at han og hans Parti er villige til at deltage i Forhandlinger om en anden Fordeling af de sociale Udgifter, hvorved Kommunerne kan aflastes. Jeg maa gaa ud fra, at denne Villighed bygger paa Erkendelsen af, at de nuværende sociale Udgifter rammer Kommunerne i høj Grad uretfærdigt, og at dette Forhold derfor bør ændres. Jeg kan ikke se rettere end, at denne almindelige Opfattelse maatte føre det ærede Medlem til, hvis han drog en logisk Slutning heraf, og naar det nu paavises, hvor tyngende Hjelpekasseudgifterne har været for Kommunerne, da at yde denne beskedne Støtte til Kommunerne, medens de almindelige Forhandlinger staar paa, saa meget mere som denne Støtte, hvad det ærede Medlem jo selv har fremdraget, netop ikke kommer til at øve Indflydelse paa Kommunernes Administration, altsaa for saa vidt opfylder det Krav, som det ærede Medlem stiller om, at Støtten skal ydes til de bundne Udgifter. Disse Udgifter er jo nemlig bundne, fordi de er afholdt i det foregaaende Finansaar. Derfor maa jeg fast-